

युद्धकाण्डं

३११

अथ गोमायुगृध्राश्च ये च मांसाशिनोऽपरे ।
सर्वास्तांस्तर्पीष्यामि शत्रुमांसैः शरार्दितैः ॥ २० ॥
कल्प्यतां मे रथः शीघ्रं योधाः सज्जीभवन्तु मे ।
अनुयातु च मां युद्धे ये च शिष्टा निशाचराः ॥ २१ ॥
तस्य तदचनं श्रुत्वा विव्रपाक्षोऽब्रवीद्वचः ।
बलाध्यक्षं स्थितं तत्र बलं संवर्यतामिति ॥ २२ ॥
वरितस्तु बलाध्यक्षो रक्षसांस्तान् गृहे गृहे ।
संचोदयन् परिययौ लङ्कां लघुपराक्रमः ॥ २३ ॥
ततो मुहूर्तान्निष्येतू रक्षसा भीमविक्रमाः ।
नर्दन्तो विनदन्तश्च नानाप्रहरणायुधाः ॥ २४ ॥
असिभिः पट्टिशैः शूलैर्गदाभिर्मुषलैरपि ।
शक्तिभिः सायकैश्चैव बद्धभिः कूटमुद्गरैः ॥ २५ ॥
भिन्दिपालैः शतघ्नीभिरन्यैरपि तथायुधैः ।
आनयच्च बलाध्यक्षो रक्षसान् रावणाज्ञया ॥ २६ ॥
द्रुतं सूतसमायुक्तं युक्ताष्टतुरगं रथं ।
सुवर्णवेदिकायुक्तं रत्नैश्च समलंकृतं ॥ २७ ॥
युक्तं वैदूर्यनालैश्च पताकाभिश्च शोभितं ।
केतुना नरशीर्षेण काञ्चनेन विराजितं ॥ २८ ॥
आरुरोह रथं दीप्तं दीप्यमानः स्वतेजसा ।
रावणः सत्त्वगाम्भीर्यान्नमयन्निव मेदिनीं ॥ २९ ॥